

**Ugovor
između
Vlade Republike Hrvatske
i
Vlade Sjedinjenih Američkih Država**
**koji predstavlja instrument predviđen člankom 3. stavkom 3. Sporazuma o uzajamnoj
pravnoj pomoći između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država
potpisanog u Washingtonu dana 25. lipnja 2003.**

Vlada Republike Hrvatske

i

Vlada Sjedinjenih Američkih Država

sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1.

Kako je predviđeno člankom 3. stavkom 3. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država potpisanog u Washingtonu dana 25. lipnja 2003. (dalje u tekstu „Sporazum o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a“), Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potvrđuju da se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, Sporazum o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a primjenjuje između njih prema sljedećim uvjetima:

- (a) člankom 4. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 1. Priloga ovom Ugovoru uređuje se utvrđivanje bankovnih računa i transakcija;
- (b) člankom 5. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 2. Priloga ovom Ugovoru uređuje se osnivanje i djelovanje zajedničkih istražnih timova;
- (c) člankom 6. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 3. Priloga ovom Ugovoru uređuje se uzimanje iskaza osobe koja se nalazi u zamoljenoj državi uporabom tehnologije videoprijenosa između države moliteljice i zamoljene države;
- (d) člankom 7. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 4. Priloga ovom Ugovoru uređuje se korištenje žurnih sredstava komunikacije;
- (e) člankom 8. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 5. Priloga ovom Ugovoru uređuje se pružanje uzajamne pravne pomoći odnosnim upravnim tijelima;
- (f) člankom 9. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 6. Priloga ovom Ugovoru uređuje se ograničenje uporabe podataka ili dokaza pruženih državi moliteljici i uređenje uvjetovanja ili odbijanja pružanja pomoći zbog zaštite podataka;
- (g) člankom 10. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 7. Priloga ovom Ugovoru uređuju se okolnosti u kojima država moliteljica može zatražiti zaštitu tajnosti svoje zamolbe;
- (h) člankom 13. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a kako je utvrđen u članku 8. Priloga ovom Ugovoru uređuje se pozivanje zamoljene države na razloge za odbijanje.

Članak 2.

Prilog, koji je sastavni dio ovog Ugovora, odražava odredbe Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a koje se primjenjuju između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država nakon stupanja na snagu ovog Ugovora.

Članak 3.

U skladu s člankom 12. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor primjenjuje se na kaznena djela počinjena prije i nakon njegovog stupanja na snagu.

Članak 4.

Ovaj Ugovor se ne primjenjuje na zamolbe koje su podnesene prije njegova stupanja na snagu; osim članaka 3. i 4. Priloga koji se, u skladu s člankom 12. Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a, primjenjuju na zamolbe podnesene prije stupanja na snagu ovog Ugovora.

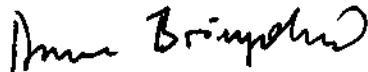
Članak 5.

1. Ovaj Ugovor podliježe okončanju odgovarajućih primjenjivih unutarnjih postupaka Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država za stupanje na snagu. Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država potom razmjenjuju diplomatskim putem pisane obavijesti kojima se potvrđuje da su ti postupci okončani. Ovaj Ugovor stupa na snagu nakon obavljene razmjene obavijesti, s datumom primitka posljednje obavijesti.
2. U slučaju prestanka Sporazuma o uzajamnoj pravnoj pomoći između EU-a i SAD-a, ovaj Ugovor prestaje. Unatoč tome, Vlade Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država mogu se dogovoriti da će nastaviti primjenjivati neke ili sve odredbe ovog Ugovora.

U POTVRDU TOGA niže potpisani, propisno ovlašteni od strane njihovih Vlada, potpisali su ovaj Ugovor.

SASTAVLJENO u Washingtonu, u dva primjerka, dana 10. prosinca 2019., na hrvatskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna.

ZA VLADU
REPUBLIKE HRVATSKE:

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA:

PRILOG

Članak 1. Utvrđivanje bankovnih podataka

1. (a) Po primitku zamolbe od države moliteljice, zamoljena država, sukladno uvjetima iz ovog članka, žurno provjerava imaju li banke na njezinom području podatke o tome je li identificirana fizička ili pravna osoba, osumnjičena ili optužena za kazneno djelo, vlasnik jednog ili više bankovnih računa. Zamoljena država žurno izvješćuje državu moliteljicu o rezultatima svojih istraga.
(b) Mjere opisane u točki (a) mogu se primijeniti i u svrhu utvrđivanja:
 - (i) podataka o fizičkim ili pravnim osobama osuđenim ili na drugi način umiješanim u kazneno djelo;
 - (ii) podataka u vlasništvu financijskih institucija koje nisu banke; ili
 - (iii) financijskih transakcija koje nisu povezane s računima.
2. Zamolba za pružanje podataka iz stavka 1. ovog članka sadrži:
 - (a) identitet fizičke ili pravne osobe relevantne za lociranje takvih računa ili transakcija;
 - (b) dostatne podatke na temelju kojih nadležno tijelo zamoljene države može:
 - (i) opravdano sumnjati da je određena fizička ili pravna osoba umiješana u kazneno djelo te da banke ili financijske institucije koje nisu banke na području zamoljene države mogu imati tražene podatke; i
 - (ii) zaključiti da se traženi podaci odnose na istragu kaznenog djela ili postupak; i
 - (c) u mjeri u kojoj je to moguće, podatke o tome o kojim bi se bankama ili financijskim institucijama koje nisu banke moglo raditi, te druge podatke čija bi dostupnost mogla pomoći u smanjenju opsega istrage.
3. Osim ako se to naknadno ne izmijeni razmjenom diplomatskih nota između Europske unije i Sjedinjenih Američkih Država, zamolbe na temelju ovog članka šalju se između:
 - (a) za Republiku Hrvatsku, Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske;
 - (b) za Sjedinjene Američke Države, atašea nadležnog za Republiku Hrvatsku pri:
 - (i) Ministarstvu pravosuđa SAD-a, Agenciji za borbu protiv narkotika, u odnosu na pitanja iz njezine nadležnosti;
 - (ii) Ministarstvu domovinske sigurnosti SAD-a, Agenciji za imigracije i carinu, u odnosu na pitanja iz njezine nadležnosti;
 - (iii) Ministarstvu pravosuđa SAD-a, Saveznom istražnom uredu, u odnosu na sva druga pitanja.
4. Republika Hrvatska pružit će pomoć na temelju ovog članka u odnosu na pranje novca i terorističke aktivnosti kažnjive prema zakonima i države moliteljice i zamoljene države, te u odnosu na druga kaznena djela o kojima Republika Hrvatska može obavijestiti Sjedinjene Američke Države. Sjedinjene Američke Države pružit će pomoć na temelju ovog članka u odnosu na pranje novca i terorističke aktivnosti kažnjive prema zakonima i države moliteljice i zamoljene države, te u odnosu na druga kaznena djela o kojima Sjedinjene Američke Države mogu obavijestiti Republiku Hrvatsku.
5. Pomoć na temelju ovog članka ne može se odbiti zbog čuvanja bankarske tajne.
6. Zamoljena država odgovara na zamolbe za predaju ispisa o računima ili transakcijama utvrđenim sukladno ovom članku, u skladu sa zahtjevima svojeg domaćeg prava.

Članak 2. Zajednički istražni timovi

1. Zajednički istražni timovi mogu se osnivati i djelovati na području Republike Hrvatske odnosno Sjedinjenih Američkih Država u svrhu olakšavanja istraga ili progona kaznenih djela u koje su uključene jedna ili više država članica Europske unije i Sjedinjene Američke Države kada Republika Hrvatska i Sjedinjene Američke Države smatraju da je prikladno.
2. Nadležna tijela odgovorna za istragu i progon kaznenih djela, kako su ih odredile odnosno zainteresirane države, uređuju procedure na temelju kojih tim treba djelovati, kao što su njegov sastav, trajanje, lokacija, organizacija, dužnosti, cilj i uvjeti sudjelovanja članova tima pojedine države u istražnim aktivnostima koje se odvijaju na području druge države.
3. Nadležna tijela koja su odredile dotične zainteresirane države izravno komuniciraju s ciljem osnivanja i djelovanja takvog tima, a ako se smatra da izuzetna složenost, široki opseg ili druge okolnosti zahtijevaju, u odnosu na pojedine ili sve aspekte, bolju središnju koordinaciju, države se mogu usuglasiti oko drugih primjerenih puteva komunikacije u tu svrhu.
4. Ako zajednički istražni tim mora primijeniti istražne mjere u jednoj od država koje su osnovale tim, član tima te države može zatražiti od svojih nadležnih tijela poduzimanje navedenih mjera, bez da druge države moraju podnijeti zamolbu za uzajamnu pravnu pomoć. Tražena pravna norma za primjenu mjere u toj državi jest norma koja se primjenjuje na njezine domaće istražne radnje.

Članak 3. Videokonferencije

1. Uporaba tehnologije videoprijenosa dostupna je između Republike Hrvatske i Sjedinjenih Američkih Država za uzimanje iskaza svjedoka ili sudskog vještaka u zamoljenoj državi, u postupku za koji je dostupna uzajamna pravna pomoć. Ako to nije posebno utvrđeno ovim člankom, način izvedbe takvog postupka jest onaj utvrđen u skladu s pravom zamoljene države.
2. Ako država moliteljica i zamoljena država nisu drukčije dogovorile, država moliteljica snosi trošak uspostavljanja i održavanja videoprijenosa. Ostali se troškovi koji nastanu tijekom pružanja pomoći (uključujući putne troškove sudionika u zamoljenoj državi) podmiruju sukladno dogovoru države moliteljice i zamoljene države.
3. Država moliteljica i zamoljena država mogu se savjetovati s ciljem lakšeg rješavanja pravnih, tehničkih ili logističkih pitanja koja se mogu pojaviti pri izvršenju zamolbe.
4. Ne dovodeći u pitanje bilo koju nadležnost prema pravu države moliteljice, namjerno davanje lažnog iskaza ili druga vrsta neprimjerenog ponašanja svjedoka ili sudskog vještaka tijekom videokonferencije u zamoljenoj državi kažnjava se na isti način kao da je počinjeno tijekom domaćeg postupka.
5. Ovaj članak ne utječe na uporabu drugih sredstava za dobivanje iskaza u zamoljenoj državi koji su dostupni sukladno važećem ugovoru ili zakonu.
6. Zamoljena država može dozvoliti uporabu tehnologije videoprijenosa u drukčije svrhe od onih opisanih u stavku 1. ovog članka, uključujući i u svrhe utvrđivanja identiteta osoba ili predmeta, ili uzimanja iskaza u istrazi.

Članak 4. **Žurno slanje zamolbe**

Zamolbe za uzajamnu pravnu pomoć i s njima povezane obavijesti mogu se poslati žurnim sredstvima komunikacije, uključujući telefaks ili elektroničku poštu, uz naknadnu službenu potvrdu ako je zahtijeva zamoljena država. Zamoljena država može odgovoriti na zamolbu putem bilo kojeg od takvih žurnih sredstava komunikacije.

Članak 5. **Uzajamna pravna pomoć upravnim tijelima**

1. Uzajamna pravna pomoć pruža se i nacionalnom upravnom tijelu, koje istražuje djela s ciljem kaznenog progona takvih djela, ili ustupanja postupka tijelima za istragu ili kazneni progon, sukladno posebnim upravnim ili normativnim ovlastima za pokretanje takve istrage. Uzajamna pravna pomoć može se pružiti i drugim upravnim tijelima pod takvim uvjetima. Pomoć se ne pruža u slučajevima u kojima upravno tijelo ne očekuje daljnji progon ili, prema potrebi, ustupanje postupka.
2. Zamolbe za pomoć na temelju ovog članka šalju se između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država, ili drugih tijela u skladu s dogovorom između Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske i Ministarstva pravosuđa Sjedinjenih Američkih Država.

Članak 6. **Ograničenja uporabe s ciljem zaštite osobnih i ostalih podataka**

1. Država moliteljica može uporabiti bilo kakav dokaz ili podatke dobivene od zamoljene države:
 - (a) u svrhu istrage kaznenih djela i postupaka;
 - (b) za sprječavanje neposredne i ozbiljne prijetnje javnoj sigurnosti;
 - (c) u svojim nekaznenim sudskim ili upravnim postupcima izravno povezanim s istragama ili postupcima:
 - (i) iz točke (a); ili
 - (ii) za koja je pružena uzajamna pomoć na temelju članka 5. ovog Priloga;
 - (d) u sve druge svrhe, ako su podaci ili dokaz u okviru postupka zbog kojeg su poslani postali javni, ili u bilo kojoj od situacija opisanih u točkama (a), (b) i (c); i
 - (e) u sve ostale svrhe, ali uz prethodno odobrenje zamoljene države.
2. (a) Ovaj članak ne utječe na mogućnost zamoljene države da uvede dodatne uvjete u određenom slučaju kada se određenoj zamolbi za pomoć ne može udovoljiti bez takvih uvjeta. Kada se uvedu dodatni uvjeti u skladu s ovom točkom, zamoljena država može zahtijevati od države moliteljice da dostavi podatke o tome kako su dokazi ili podatci korišteni.
 - (b) Zamoljena država ne može uvesti generička ograničenja u vezi s pravnim normama države moliteljice za obradu osobnih podataka kao uvjet na temelju točke (a) za slanje dokaza ili podataka.
3. Ako zamoljena država, nakon što je otkrila podatke državi moliteljici, postane svjesna okolnosti zbog kojih bi, u određenom slučaju, trebala tražiti dodatni uvjet, zamoljena država može se savjetovati s državom moliteljicom kako bi odredila u kojoj bi se mjeri dokazi i podaci mogli zaštititi.

Članak 7.
Zahtjev države moliteljice za tajnost

Zamoljena država čini sve što je u njezinoj moći kako bi zaštitila tajnost zamolbe i njezina sadržaja ako to država moliteljica zatraži. Ako se zamolba ne može ispuniti bez povrede zatražene tajnosti, Ministarstvo pravosuđa zamoljene države o tome obavještava državu moliteljicu, koja tada određuje treba li se zamolba unatoč tome izvršiti.

Članak 8.
Odbijanje pružanja pomoći

Uz poštovanje članka 1. stavka 5. i članka 6. stavka 2. točke (b) ovog Priloga, odredbe ovog Priloga ne dovode u pitanje pozivanje zamoljene države na razloge za odbijanje pružanja pomoći na temelju njezinih važećih pravnih načela, uključujući i slučajeve kada bi izvršenje zamolbe utjecalo na njezinu suverenost, sigurnost, *ordre public* ili druge bitne interese.